Dosarul: nr.2ac-293/24(2-23070856-02-2ac-19042024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - V. Gîrleanu

D E C I Z I E

26 noiembrie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii: Andrei Cașcaval și Dorin Dulghieru
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul ***** în interesele SRL ”*****”, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”*****” împotriva ***** cu privire la încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12.12.2023, prin care acțiunea a fost respinsă, -

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamanților:

1. La17.05.2023, societatea comercială ”*****” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ***** privind încasarea prejudiciului şi cheltuielilor de judecată (f.d.3-5).

2. În motivarea acţiunii, reclamanta a invocat că la 02 septembrie 2014 între ***** şi SC ”*****” SRL a fost încheiat contractul de locațiune nr.287, în temeiul căruia ***** s-a obligat să transmită în locaţiune încăperea cu o suprafaţă de 39,2 m.p, situată în *****, iar ”*****” SRL s-a obligat să achite lunar plata pentru chirie, în avans, până la data de 10 a lunii premergătoare. În plata pentru chirie nu se includeau cheltuielile pentru serviciile comunale, energia electrică şi pază, care urmau a fi achitate separat conform facturilor.

3. Reclamanta a menționat că în temeiul actului de predare-primire din 02.09.2014, ***** a transmis către ”*****” SRL încăperea cu o suprafaţă de 39,2 m.p, situată în *****, închiriată în temeiul contractului de locațiune nr.287 din 02.09.2014.

4. În continuare, se face referire la faptul că din cauza că „*****” SRL a acumulat datorii conform contractului de locațiune din 02.09.2014, la data de 15.06.2015, ***** a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea de la „*****” SRL în beneficiul ***** a datoriei mărime de 21 571,13 lei; încasarea de la „*****” SRL în beneficiul ***** a penalității întârziere în mărime de 15 005,97 lei; rezilierea contractului de locațiune nr. 287 din 02 septembrie 2014;

evacuarea forțată a ”*****” SRL din încăperile/spaţiile închiriate; încasarea de la "*****” SRL în beneficiul ***** a taxei de stat.

5. Ulterior, pe perioada examinării cauzei civile, ***** şi-a concretizat acțiunea şi a solicitat încasarea de la ”*****” SRL în beneficiul ***** a datoriei în mărime de 101 220,82 lei; încasarea de la "*****” SRL în beneficiul ***** a penalității de întârziere în mărime de 81858,00 lei; încasarea de la ”*****” SRL în beneficiul ***** a dobânzii de întârziere în mărime de 30 966,29 lei; constatarea faptului rezilierii contractului de locaţiune nr. 287 din 02 septembrie 2014; evacuarea forţată a ”*****” SRL din încăperile/spaţiile închiriate și încasarea de la ”*****” SRL în beneficiul IPC ’Teleradio-Moldova” a taxei de stat.

6. În sensul expus, s-a referit reclamanta la faptul că prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 2c-161/16 din 18 decembrie 2018 (judecător Gheorghe Stratulat), acţiunea depusă de ***** a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la ”*****” SRL în ***** a datoriei la plata chiriei în mărime de 16 764,35 lei, a penalității în mărime de 7 404 lei şi a taxei de stat în sumă de 725,05 lei, în partea pretenției reclamantei privind constatarea rezilierii contractului de locațiune procesul a fost încetat, în rest acțiunea ***** a fost respinsă ca neîntemeiată, soluție care a rămas irevocabilă.

7. Cu referire la finalizatea porcesului civil enunțat, susține parte reclamantă că în întru executarea Hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 18.12.2028, s-a încasat din contul „*****” SRL în beneficiul ***** suma totală de 24 893,40 lei.

8. A menționat faptul că suma de 24 893,40 lei, care a fost dispusă spre încasare de către Judecătoria Chişinău, sediul Centru nr. 2c-161/16 din 18 decembrie 2018, a fost achitată benevol de către "*****” SRL, încă până la momentul pronunțării acestei hotărâri. Astfel, prin hotarârea din 18.12.2024, instanța de judecată a stabilit că contractul de locațiune nr.287 din 02.09.2014, încheiat între IPC „Teleradio Moldova” și „*****” SRL a fost reziliat începând cu 10.03.2015, adică a încetat de a mai produce efecte juridice după care și ***** nu a mai fost în drept de a încasa careva sume de la SRL „*****” conform acestui contract de locațiune.

9. A mai menționat că respectiv, „*****” SRL a fost obligată să achite plata conform contractului de locațiune pentru perioada de timp de la 02 septembrie 2014 (data încheierii contractului) până la data de 10 martie 2015 (data rezilierii contractului).

10. A completat că conform calculelor efectuate pentru întreaga perioadă de valabilitate a contractului de locaţiune nr. 287 din 02 septembrie 2014, ”*****” SRL urma să achite EPC ”Teleradio-Moldova” conform facturilor eliberate suma totală de 26 559,02 lei, după cum urmează: pentru perioada 02.09.2014 - 30.09.2014 - suma de 3 862,24 lei; pentru perioada 01.10.2014-31.10.2014 - suma de 3 462,40 lei; pentru perioada 01.11.2014 - 30.11.2014 - suma de 3 932,82 lei; pentru perioada 01.12.2014 - 31.12.2014 - suma de 4 637,65 lei; pentru perioada 01.01.2015 - 31.01.2015 - suma de 4 731,48 lei; pentru perioada 01.02.2015-28.02.2015 - suma de 4 507,36 lei; pentru perioada 01.03.2015 - 10.03.2015 - suma de 1 425,07 lei

11. Societatea comercială ”*****” SRL a susținț în cererea sa dacă la suma totală de 26 559,02 lei, ce urma a fi achitată conform contractului de locațiune din 02 septembrie 2014, penalitatea în mărime de 7 404.00 lei şi taxa de stat în mărime de

725,05 lei, dispuse spre încasare prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chişinău sediul Centru din data de 18 decembrie 2018, obține că suma totală ce trebuia să fie achitată de către ”*****” SRL locatorului ***** conform contractului de locațiune nr. 287 din 02.09.2014 constituie 34688,07 lei (26 559,02 lei/datorie + 7 404,00 lei/penalitate + 725,05 lei/taxa de stat) = 34 688,07 lei).

12. A subliniat că de facto, „*****” SRL a achitat către ***** conform contractului de locațiune nr.287 din 02 septembrie 2014 suma totală de 51362,24 lei, dintre care suma de 28 000 lei a fost achitată de ”*****” SRL în perioada de timp în care la Judecătoria Chişinău, sediul Centru se examina cererea de chemare în judecată depusă de ***** cu privire la încasarea datoriilor conform contractului de arendă.

13. S-a invocat faptul că achitarea, de către ”*****” SRL în beneficiul ***** este dovedit prin procesul verbal de verificare la data de 26 mai 2022, întocmit şi semnat de IPC ”Teleradio- Moldova”.

14. Reclamantul a evidențiat că se constată faptul că ”*****” SRL a achitat în favoarea ***** cu 16 674,17 lei (51 362,24 lei - 34 688,07 lei) mai mult decât trebuia să achite conform contractului de locaţiune. Respectiv, suma de 16 674,17 lei, a fost încasată de către ***** nejustificat, fără a dispune de temei juridic în acest sens.

15. Întru realizarea drepturilor sale, autorul cererii subliniat faptul că la data de 08 iunie 2022, ”*****” SRL a expediat în adresa administrației IPC ”Teleradio-Moldova” o somație prin care a cerut restituirea benevolă/transferarea către ”*****” SRL a sumei de 16 674,17 lei, încasată nejustificat de către ***** conform contractului de locațiune nr. 287 din 02 septembrie 2014.

16. Însă, contrar obligației de a se comporta cu bună-credinţă, obligație stabilită de art. 11 Cod civil al Republicii Moldova, compania IPC ’Teleradio-Moldova”, în loc să restituie benevol suma de 16 674,17 lei, încasată nejustificat de la ”*****” SRL, a obţinut de la Judecătoria Chişinău, sediul Centru titlul executoriu în baza hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr.2c-161/16 din 18 decembrie 2018, pe care 1-a transmis ulterior spre executare silită executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie.

17. A subliniat faptul că, în urma acțiunilor de executare silită a titlului executoriu nr. 2c-161/2016 din 18 decembrie 2018 întreprinse de executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, la data de 16 noiembrie 2022 prin intermediul ordinului de încasare nr. 129 din 11 noiembrie 2022 din contul bancar al ”*****” SRL a fost încasată suma de 28 965,24 lei. Astfel, în urma acțiunilor abuzive şi de rea-credinţă întreprinse, *****, în mod nejustificat a încasat de la ”*****” SRL suma totală de 45 639,41 lei, dintre care suma de 16 674,17 lei - încasată în luna noiembrie 2017 şi suma de 28965,24 lei - încasată în luna noiembrie 2022.

18. A opinat societatea-reclamantă că în circumstanțele respective, în scopul recuperării prejudiciului cauzat, ”*****” SRL a expediat în adresa ***** o somație repetată prin care a cerut celei din urmă în termen de 15 zile din momentul recepționării somației să restituie ”*****” SRL suma totală de 45 639,41 lei, încasată nejustificat conform contractului de locațiune nr. 287 din 02 septembrie 2014, prin transferarea acesteia la contul bancar al „*****” SRL. Concomitent, ***** a fost atenționată că în cazul în care în termenul indicat nu va restitui suma de 45 639,41 lei, ”*****” SRL va fi

nevoită să se adreseze organelor competente, inclusiv instanței de judecată pentru restituirea sumelor încasate ilegal, somație soldată fără un răspuns.

19. A solicitat SC ”*****” SRL încasarea de la ***** în beneficiul său a sumei de 45639,41 lei cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată în legătură cu intentarea procesului dat.

Poziția instanței de fond

20. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de SC ”*****” a fost respinsă, ca fiind neântemeiată.

Solicitarea apelantului

21. La 27.12 2023 SRL ”*****” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a hotărârii.

Argumentele participanților la proces:

22. În motivarea cererii de apel, apelantul și-a manifestat dezacordul cu soluția adoptată de prima instanță, pe care o consideră vădit ilegală și pasibilă de a fi casată.

23. În sensul expus, partea apelantă a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

24. La capitolul critici de ilegalitate aduse hotărârii primei instanță, apelantul a indicat că instanța de fond la adoptarea hotărârii a admis încălcarea normelor de drept material, a admis aprecierea eronată a probelor și a circumstanțelor de fapt.

25. S-a motivat în cererea sa că dreptul său încălcat în speță, constă în faptul că aceasta a plătit o sumă mai mare decât cea datorată către ***** în cadrul contractului de locațiune, iar intimatul a încasat aceste sume suplimentare fără a avea un temei juridic. Mai exact, ***** a continuat să solicite și să încaseze sume pentru perioada în care contractul fusese deja reziliat și nu mai era valabil. În plus, după ce ”*****” SRL a achitat mai mult decât era prevăzut în contract, ***** nu a restituite diferența de 16.674,17 lei, în ciuda solicitărilor făcute de reclamantă, iar ulterior a inițiat acțiuni de executare silită, încălcând dreptul reclamantei la restituirea sumelor plătite în exces. Acest comportament a constituit o încălcare a principiilor de bună-credință și a drepturilor financiare ale "*****" SRL, care are dreptul de a primi înapoi sumele plătite nejustificat.

26. Apelantul a obiectat și a indicat că cu toate că prima instanță a reeşit din faptul că hotărîrea judecătorească nr.2c-161/2016 din 18 decembrie 2018 are forţa lucrului judecat, fiind corect executată prin intermediul executorului judecătoresc, aprecierea respectivă nu corespunde circumstanțelor cauzei.

27. Astfel, suma încasată de 28 965,25 lei a fost deja achitată încă înainte de emiterea hotărîrii judecătoreşti, iar executarea silită a acesteia reprezintă, de fapt, o achitare repetată, fapt care este inadmisibil.

28. Consideră partea apelantă că aceasta constituie o îmbogățire nejustificată în sensul art.1979 alin.(1) Cod civil, care prevede în mod expres că, dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de

o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea fără just temei.

29. ***** a depus referință pe marginea cererii de apel depusă de către SC ”, prin care s-a referit la faptul că onstanța de fond a stabilit corect că suma de 24.893,40 lei a fost încasată de IP Compania „Teleradio-Moldova” conform hotărârii judecătorești definitive din 18.12.2018, rămasă irevocabilă la data de 17.11.2021.

30. În această privință, SRL „*****” nu a contestat în mod direct suma în cauză sau executarea hotărârii judecătorești, dar a fost de acord cu aceasta, iar procesul de executare s-a desfășurat în mod legal prin intermediul executorului judecătoresc.

31. Instanța a analizat și argumentele apelantului (SRL „*****”), care a invocat faptul că suma de 16.674,17 lei ar fi fost achitată în plus față de obligațiile sale. Cu toate acestea, instanța a reținut că SRL „*****” a efectuat plata benevol, fără a fi constrâns de vreo măsură de executare, și nu a prezentat dovezi că suma achitată ar fi fost excedentară.

32. De asemenea, a pretins intimatul că instanța a subliniat că, în perioada în care dosarul a fost în examinare, SRL „*****” nu a returnat bunul închiriat, ceea ce i-ar fi permis să invoce o eventuală reducere a obligațiilor sale de plată. Astfel, instanța a apreciat că, în absența unui act de predare a bunului, SRL „*****” a continuat să exercite posesia asupra imobilului chiar și după încetarea formală a contractului, motiv pentru care a considerat achitarea sumelor ca fiind corectă și conformă cu prevederile contractului de locațiune.

33. În ceea ce privește cerințele apelantului de a restitui suma de 16.674,17 lei, instanța a argumentat că acest calcul nu se bazează pe acte oficiale și nu poate fi susținut de probe legale. Instanța a aplicat corect principiile dreptului civil, respectând autoritatea lucrului judecat și asigurând stabilitatea raporturilor juridice între părți. De asemenea, s-a reținut că, potrivit art. 910 din Codul Civil, în cazul în care locatarul nu returnează bunul la încheierea contractului, locatorul are dreptul să ceară plata chiriei pentru perioada de întârziere.

34. Astfel, în baza argumentelor și probelor prezentate, consideră apelantu că instanța a concluzionat că apelul formulat de SRL „*****” este nefondat, iar hotărârea primei instanțe a fost corectă și legală, iar cererea de apel trebuie respinsă.

35. În ședința de judecată, reprezentantul apelantului SRL ”*****” avocatul Barbăneagră Dumitru apelantul a susținut integral argumentele expuse în cererea de apel și, reiterând aspectele reflectate în cerere, a solicitat admiterea apelului declarat cu casarea hotărârii instanței de fond și adoptarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către acesta să fie admisă integral.

36. La rândul său, reprezentantul intimatului IP Compania „Teleradio-Moldova” Istratii Eugeniu, în cadrul ședinței instanței de apel a pledat pentru respingerea cererii de apel depuse, cu menținerea soluției adoptate de către instanța de fond în cauza dată, pe care o consideră ca fiind legală și întemeiată.

Termenul legal de declarare a apelului:

37. În conformitate cu prevederile art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

38. În acest context, având în vedere că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat public la 12 decembrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 27 decembrie 2023, Colegiul civil constată că, apelul a fost declarat în termenul legal.

Aprecierea instanței de apel:

39. Ascultând explicațiile participantului la proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și în raport cu argumentele indicate în cererea de apel, Colegiul civil consideră că, apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

40. Potrivit art.385 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

41. De asemenea, potrivit art.373 alin.alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

42. Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

43. Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

44. În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

45. În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

46. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

47. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum

și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

48. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că, sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

49. Potrivit art.6 CEDO, instanței judecătorești î-i este atribuită obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos). Din interpretarea art. 6 al CEDO, se reține că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

50. Astfel, Colegiul civil reiterează că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994§27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997§43).

51. În corespundere cu probele administrate la examinarea prezentei cauze, Colegiul constată că la 02.09.2014 între IP ”Teleradio-Moldova” şi SRL ”*****” a fost încheiat contractul de locaţiune nr.287, obiectul căruia constituia transmiterea în possesiune și folosință temporară contra plată a biroului nr.905 cu o suprafața de 39.2 m.p. în incinta Casei Radio, ***** și 2 m.p. a acoperișului Casei Radio (conform anexei nr.4) (f.d.6-8).

52. Prin actul de predare-primire emis ca anexa nr.3 la contractul nr.287 din 02.09.2014, IP ”Teleradio-Moldova” a transmis, iar SRL ”*****” a primit în posesiune și folosință temporară studioul cu suprafața de 39.2 m.p. și 2 m.p. al acoperișului Casei Radio din ***** (f.d.11).

53. La fe Colegiul, reține că la13.10.2014, între aceleași părți, a fost încheiat Acordul adițional nr.320 la contractul de locațiune nr.287 din 02.09.2014. Conform pct.1. al acordului adițional, pct.1.1. al contractului se expune în redacția potrivit căruia, obiectul contractului constituie transmiterea în posesiune și folosință temporară contra plată a suprafețelor Casei Radio (mun.Chișinău str. Miorița 1), conform anexei nr.4, după cum urmează: biroul nr.905 cu o suprafață de 39,2 m.p.; încăpere auxiliară cu o suprafață de 0,4 m.p.; 2 m.p. a acoperișului Casie Radio (f.d.12).

54. Conform pct.2 al aceluiași acord, plata chiriei stabilită în pct.3.1 al contractului se majorează cu 1393 lei și va constitui 44820 lei (f.d.12).

55. Învederează instanța de ape că la 15.06.2015, IP ”Teleradio-Moldova” a depus o cerere de chemare în judecată către SRL ”*****”, ulterior concretizată, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 101220,82 lei, penalității în mărime de 81 858

lei, dobânzii de întârziere în mărime de 30 966,29 lei, constatarea rezilierii contractului de locațiune, evacuarea forțată a SRL „*****” din spațiile TRM și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1097,31 lei (f.d.15).

56. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 18.12.2018, acţiunea depusă de IP ”Teleradio-Moldova” a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul SRL ”*****” a datoriei în mărime de 16 764,35 lei, penalității în mărime de 7 404 lei și taxa de stat în mărime de 725,05 lei, în total suma de 24893,40 lei (f.d.96-99).

57. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25.05.2021, a fost respins apelul declarat de către ***** și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.12.2018 (100-118).

58. Prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 17.11.2021, a fost declarat inadmisibil recursul declarat de IP ”Teleradio-Moldova” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25.05.2021 (f.d.119-126).

59. La data de 12.10.2022, a fost eliberat titlu executoriu în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.12.2018 (f.d.127) și la 20.10.2022 a fost prezentată spre executare executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu (f.d.128).

60. La data de 08.06.2022, SRL ”*****” a expediat către IP ”Teleradio-Moldova” o somație solicitând restituirea sumei de 16674,17 lei, ca fiind sumă achitată mai mult decât trebuia să achite conform contractului de locațiune (f.d.44-45).

61. La 18.01.2023, SRL ”*****” a expediat către IP ”Teleradio-Moldova” o somație repetată solicitând restituirea sumei de 45639,41 lei (f.d.50-51).

62. La data de 17.05.2023 SRL ”*****” a depus cerere de chemare în judecată către IP ”Teleradio-Moldova” privind încasarea prejudiciului în mărime de 45639,41 lei (f.d.3-5).

63. La capitolul dat, Colegiul va reține ca fiind pertinent cadrul legal stabilit de căre instanța de fond la examinarea speței date.

64. Conform art.120 din Constituţia Republicii Moldova, este obligatorie respectarea sentinţelor şi a altor hotărâri definitive ale instanţelor judecătoreşti, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentinţelor şi a altor hotărâri judecătoreşti definitive.

65. Prevederile art.16 alin.(1) Cod de procedură civilă stipulează că hotărîrile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sînt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

66. În conformitate cu art.123 alin.(2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

67. La caz, prezintă relevanță și art.254 alin. (3) Cod de procedură civilă, care stipulează că după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părţile şi ceilalţi participanţi la proces, precum şi succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în

judecată cu aceleaşi pretenţii şi în acelaşi temei, nici să conteste în alt proces faptele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

68. În aceiași ordine de idei, este relevant raționamentul judecătorului fondului, care a reitera că scopul instituţiei puterii lucrului judecat rezidă în crearea unei stabilităţi şi bunei funcţionări a circuitului civil, fiind totodată o expresie a principiului securităţii raporturilor juridice, care presupune că atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuţie.

69. Astfel, având în vedere efectele puterii lucrului judecat (exclusivitatea, incontestabilitatea, executorialitatea, prejudicialitatea, obligativitatea), putem spune că drepturile subiective civile consacrate în hotărârile judecătoreşti irevocabile (învestite cu putere de lucru judecat) se bucură de o anumită siguranţă, stabilitate şi certitudine or, partea care a pierdut procesul nu poate să repună în discuţie dreptul recunoscut prin acea hotărâre.

70. În lumina principiului autorităţii de lucru judecat, instanţa de judecată reţine că o hotărâre judecătorească, prin care s-au stabilit faptele enunţate, cât şi constatările reţinute în mod irevocabil, se bucură de prezumţia absolută de adevăr şi nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acţiune între părţi, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părţile nu o pot modifica nici în situaţia în care ar exista acordul lor.

71. Astfel, instanța de judecată a stabilit că în baza hotărârii judecătoreşti irevocabile a fost emis titlu executoriu, care a fost executat de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, fiind încasată suma de 28965,24 lei de la SRL ”*****” la data de 11.11.2022 (f.d.49).

72. Respectiv, Colegiul conchide că, SRL ”*****” nu a contestat hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 18.12.2018, fiind de acord cu hotărârea nominalizată, precum și a executat-o.

73. La caz, nu este întemeiat, argumentul invocat de apelant că, suma de 28965,24 lei a fost încasată abuziv, invocând că nu urma a fi achitată suma nominalizată.

74. Reieșind din prevederile art.16 Cod de procedură civilă, instanța atestă că hotărârile judecătorești sînt obligatorii şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova, astfel, hotărârea judecătorească din 18.12.2018 a fost executată conform legislației în vigoare.

75. Urmare a analizei argumentelor prin prisma cadrului legal enunțat, Colegiul Civil, conchide că raționamentele primei instanțe pot fi acceptate ca fiind corecte și conforme cu principiile fundamentale ale dreptului civil și procedurii civile.

76. Conform principiului puterii lucrului judecat, hotărârile judecătorești irevocabile nu pot fi contestate în cadrul unei noi proceduri judecătorești, iar faptele și raporturile juridice stabilite prin aceste hotărâri sunt obligatorii pentru părți. Colegiul Civil acceptă raționamentul primei instanțe în ceea ce privește aplicarea acestui principiu, având în vedere că în speță, hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din

18.12.2018 a stabilit în mod irevocabil suma datorată de SRL „*****” și a validat încasarea acesteia, inclusiv titlul executoriu emis pe baza hotărârii respective.

77. Așadar, instanța nu a mai avut competența să pună sub semnul întrebării suma de 28.965,24 lei încasată de executorul judecătoresc, deoarece această sumă fusese deja stabilită și executată în baza unei hotărâri definitive.

78. În conformitate cu art.16 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru părți și trebuie executate în mod strict. Prima instanță a corect aplicat acest principiu, iar Colegiul Civil subliniază că SRL „*****” nu a contestat hotărârea judecătorească din 18.12.2018 și nici executarea acesteia. În plus, chiar dacă SRL „*****” a depus o cerere pentru restituirea unor sume pe care le considera plătite în mod nejustificat, instanța a stabilit că aceste sume au fost achitate benevol și nu în urma unei executări forțate. Astfel, nu există un temei legal pentru restituirea sumelor, iar instanța a avut raționament juridic corect în a respinge această cerere

79. Totodată, analizând clauzele contractului de locațiune și comportamentul părților, Colegiul Civil acceptă opnia primei instanțe privind executarea obligațiilor contractuale. Potrivit documentelor prezentate, SRL „*****” a continuat să exercite posesia bunului chiar și după termenul stabilit în contractul de locațiune (10.03.2015), fără a prezenta dovezi clare privind predarea bunului înapoi.

80. Instanța a subliniat corect că, în absența unui act de predare-primire, obligațiile de plată ale SRL „*****” continuă să existe până la restituirea efectivă a bunului. În acest context, plățile efectuate de SRL „*****” nu pot fi considerate ca fiind nejustificate.

81. Colegiul Civil este de acord cu concluziile primei instanțe referitoare la neregularitățile din calculul prezentat de SRL „*****”. Instanța a observat că în cererea de chemare în judecată, SRL „*****” a menționat o sumă diferită față de cea indicată în facturile fiscale, ceea ce demonstrează incoerențe în justificarea sumelor solicitate. Aceste discrepanțe subliniază faptul că cererea de restituire a fost formulată pe baza unui calcul unipersonal și nu susținut de dovezi clare, fapt care a fost corect interpretat de instanță.

82. Conform art.254 alin.(3) din Codul de procedură civilă, instanțele nu pot accepta o nouă cerere pentru aceleași pretenții și pe aceleași temeiuri după ce o hotărâre judecătorească a devenit irevocabilă. Colegiul Civil confirmă că soluția primei instanțe este în acord cu acest principiu, având în vedere că litigiul între părți a fost deja soluționat irevocabil prin hotărârea din 18.12.2018 și că nu mai există temei legal pentru reluarea acestuia.

83. Instanța subliniază că apelantul nu a prezentat dovezi clare și concludente pentru a demonstra că suma achitată în plus față de obligațiile sale contractuale ar fi fost o plată excesivă sau nejustificată. De asemenea, apelantul nu a demonstrat prin acte oficiale că plata ar fi fost realizată în mod greșit, iar aprecierea primei instanțe cu privire la evaluarea probelor a fost corectă și bazată pe lege.

84. Contrar alegațiilor apelantului, instața, reiterează că, în conformitate cu prevederile contractuale și legislația în vigoare, în cazul în care locatarul nu predă bunul

la expirarea contractului de locațiune, acesta este obligat să plătească chiria pentru perioada de întârziere. În acest caz, SRL „*****” nu a returnat bunul închiriat, iar instanța a apreciat corect că, în această situație, plata sumei nu a fost nejustificată, ci conformă cu prevederile contractului de locațiune.

85. Având în vedere argumentele de mai sus, Colegiul Civil este de acord cu soluția primei instanțe, care a respins cererea de restituire a sumelor și a confirmat executarea titlului executoriu emis în urma hotărârii judecătorești irevocabile. Instanța a aplicat corect principiile dreptului civil și procedurii civile, în special principiul autorității de lucru judecat, respectând astfel legalitatea și raționamentele judecătorești în conformitate cu legislația în vigoare.

86. Astfel, instanța de apel reține că, apelul declarat nu conține careva argumente noi și întemeiate, în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, apelanta indicând aceleași argumente care se referă la starea de fapt, care au fost invocate în prima instanță și cărora prima instanță le-a dat apreciere corectă.

87. În opinia Colegiului civil, prima instanță a examinat pricina, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

88. Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că ”. . . art.6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes. . . ”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

89. În concluzie, raportând circumstanțele de fapt ale pricinii la normele de drept reținute supra, Colegiul civil constată că, la judecarea pricinii, prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a interpretat și aplicat corect normele de drept material și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

90. Luând în considerație circumstanțele de fapt și normele de drept sus-menționate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

91. În conformitate cu prevederile art.art.385 lit.a), 389-390, 394 CPC, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de avocatul ***** în interesele SRL ”*****”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12.12.2023, pronunțată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”*****” împotriva ***** cu privire la încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Andrei Cașcaval

Dorin Dulghieru